

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/133/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912205036
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7912205036.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom JUDr. Jánom Miľkom, v právnej veci navrhovateľa : MOSANA LIMITED, so sídlom Palm Grove House, P.O. Box 438, Road Town, Tortola, British Virgin Islands, reg. no.: 594171 zastúpený: Mgr. Jana Blahová, advokátka, 811 02 Bratislava, Malý trh 2/A proti odporcovi: Z.Á. Y., J.: XX.X.XXXX, G. H. U., W.. F. XXXX/XX, zastúpený: JUDr. Andrej Molnár, advokát, ul. Majlátha 2518/14, Kráľovský Chlmec v konaní o zaplatenie 6. 877,04 Eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi 6.877,04 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že jeho povinnosť zaniká v rozsahu úhrady tohto dlhu dlžníkmi Z. U. a F. U..

II. Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi trovy konania 2.080,89 Eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť pre neho 6. 877,04 Eur ako aj trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že je právnym nástupcom pôvodného veriteľa odporcu K. N. N., M..N.., G. a Zmluvami o postúpení pohľadávky prešla postupne na neho pohľadávka jeho právneho predchodcu voči odporcovi. Uviedol, že pohľadávku tvorí nesplatená časť úveru, ktorú je povinný odporca uhradiť ako ručiteľ na základe ručiteľského záväzku, pretože dlžníci dlh, za ktorý odporca ručil, nesplátili.

Odporca žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť. Tvrdil, že o uplatnenej pohľadávke navrhovateľa bolo právoplatne rozhodnuté v inom súdnom konaní a to tak, že na zaplatenie zostatku dlhu boli zaviazaní dlžníci. Tým podľa odporcu zaniklo právo navrhovateľa uplatniť opätovne nárok na súde voči odporcovi, pretože tomu bráni prekážka veci rozsúdenej. Žiadal uložiť navrhovateľovi povinnosť nahradiť pre neho trovy konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil toto.

Dňa 6. 10 2004 uzavrel právny predchodca navrhovateľa - K. N. N., M.. N.., G. Zmluvu o mimoriadnom medziúvere č. 2520275 4 02 a stavebnom úvere 2520275 7 01. Zmluva bola uzavretá s dlžníkmi Z. U. sa F. U. a ako ručiteľ uzatvoril zmluvu odporca. Keďže dlžníci riadne a včas nesplácali úver, 25.10.2006 písomným oznámením doručením dlžníkom a ručiteľovi z 30.10.2006 odstúpil právny predchodca navrhovateľa od vyššie uvedenej úverovej zmluvy. V oznámení uviedol, že v prípade, že do 7 dní od doručenia oznámenia nebude zostatok dlhu uhradený pristúpi k jej vymáhaniu uplatnením nároku na súde alebo u súdneho exekútora. Výšku nesplateného úveru k 25.10.2006 navrhovateľ vyčíslil na sumu 413 755 Sk.

Na návrh právneho predchodcu navrhovateľa Okresný súd Bratislava zmenkovým platobným rozkazom z 30.8.2007 1Zm/315/07-14 uložil dlžníkom Z. a F. U. povinnosť uhradiť na celkové zaplatenie vyššie uvedeného dlhu - úveru sumu 473 812 Sk so 6 % ročným úrokom od 25. 6. 2007 až do zaplatenia. Tento zmenkový platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8. 10. 2007.

Na navrhovateľa prešiel nárok uplatňovaný v tomto konaní Zmluvou o postúpení pohľadávky z 11.5.2015 zo spoločnosti RECLAIM, a.s. Bratislava.

Vyššie uvedené skutočností súd zistil z citovaných listinných dôkazov a medzi účastníkmi nie sú sporné.

Rovnako nie je medzi účastníkmi sporné, že navrhovateľ voči odporcovi uplatňuje časť úveru, pretože dlžníci Z. a F. U. doposiaľ neuhradili úver ani po právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorá im táto povinnosť bola uložená .

Zo zmluvy o úvere z 30. 9. 2004 čl. VIII súd zistil, že podľa dohody účastníkov zmluvy právne vzťahy medzi nimi sa riadia Obch. zákonníkom, Obč. zákonníkom, Zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení a Všeobecnými podmienkami právneho predchodcu navrhovateľa pre zmluvy o stavebnom sporení. Tieto skutočnosti súd zistil z písomných podaní účastníkov a listinných dôkazov uvádzaných v odôvodnení tohto rozsudku.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nespĺnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nespĺnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nespĺní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

Podľa § 505 Obchodného zákonníka, ak zanikne alebo ak sa zhorší za trvania zmluvy zabezpečenie záväzku vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, je dlžník povinný doplniť zabezpečenie na pôvodný rozsah. Ak tak dlžník neurobí v primeranej lehote, môže veriteľ od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 307 ods. 3 Obchodného zákonníka, pri postúpení zabezpečenej pohľadávky prechádzajú práva z ručenia na postupníka v čase, keď postúpenie oznámil ručiteľovi postupca alebo preukázal postupník.

Podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, súd uložil odporcovi uhradiť pre navrhovateľa nesplatenú časť úveru vo výške 6.877,04 Eur. Zároveň súd rozhodol, že povinnosť

odporcu ako ručiteľa uhrádzať nesplatenú časť úveru zanikne v rozsahu v akom veriteľovi uvedenú časť úveru uhradí dlžníci.

Súd sa nestotožnil s námietkou odporcu, že nárok navrhovateľa voči nemu je premlčaný, ani s námietkou odporcu, že uplatneniu nároku navrhovateľa bráni prekážka veci rozsúdenej.

Vychádzajúc z ustanovenia § 310 Obchodného zákonníka nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku navrhovateľa voči odporcovi ako ručiteľovi pretože nie je splnená podmienka premlčania práva aj voči dlžníkom. Odporca nenamietal, že by bol návrh navrhovateľa voči dlžníkom premlčaný rovnako ani súd toto nezistil a preto na námietku premlčania vznesenú odporcom neprihliadol.

Rovnako nie je splnená podmienka podľa § 159 ods. 3 O.s.p., pretože o nároku navrhovateľa voči odporcovi ako ručiteľovi zatiaľ súd právoplatne nerozhodol. Skutočnosť, že bola právoplatným súdnym rozhodnutím v inej veci uložená povinnosť dlžníkom splatiť celý dlh nemôže byť dôvodom na to, aby navrhovateľ nemohol uplatniť nárok voči ručiteľovi a dlžníkom na to, že ručiteľ je povinný tiež dlh splatiť, ale s podmienkou, že jeho povinnosť v budúcnosti zanikne v rozsahu akom dlh splatia dlžníci.

Navrhovateľ žiadal uložiť odporcovi povinnosť uhradiť trovy konania, ktoré mu vznikli zaplatením súdnych poplatkov z návrhu na začatie konania a z odvolania v sume 825,00 Eur ako aj náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.255,89 Eur.

Právny zástupca navrhovateľa podaním z 28.05.2015 podrobne a zrozumiteľne vyčíslil a odôvodnil trovy právneho zastúpenia, pričom vyúčtovanie trov obsahuje preskúmateľný postup ich výpočtu.

Súd vyhodnotil predložené vyúčtovanie trov právneho zastúpenia a zistil, že uvádzané úkony právneho zástupcu sú v súlade s údajmi v súdnom spise ako aj v súlade s citovanými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a preto sa stotožňuje súd s výsledkom výpočtu výšky uvedených trov právneho zastúpenia.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Navrhovateľ mal v konaní plný úspech, odporca nebol v konaní úspešný a preto súd uložil odporcovi povinnosť uhradiť pre navrhovateľa aj trovy konania vo výške 2.080,89 Eur v súlade s ich vyúčtovaním právneho zástupcu navrhovateľa. Povinnosťou odporcu je uhradiť uvedené trovy na účet právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý je advokátom.

Súd skúmal, či u odporcu nie sú splnené podmienky na upustenie od náhrady trov konania, pretože odporcovi bolo priznané súdom oslobodenie od súdnych poplatkov.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Súd poukazuje na to, že uznesením Krajského súdu v Košiciach z 20.02.2015 č. k. 11Co/51/2014-117 bol v tejto veci vyslovený záväzný právny názor, na základe ktorého námietky odporcu voči uplatnenému nároku navrhovateľa v súvislosti s jeho premlčaním a v súvislosti s požiadavkou na zastavenie konania pre prekážku veci právoplatne rozhodnutej, sú právne neakceptovateľné. Napriek tomuto právne záväznému názoru odvolacieho súdu, odporca naďalej trval na tom, že jeho námietky sú dôvodné, a že pre ním uvedené dôvody je potrebné návrh navrhovateľa zamietnuť. Tým odporca zavinil aj vznik ďalších trov na strane navrhovateľa už po právne záväznom rozhodnutí odvolacieho súdu.

Aj keby u odporcu pretrvávali také sociálne pomery, ktoré sťažujú jeho sociálne postavenie, tak jeho samotný prístup spočívajúci v odmietaní nárokov navrhovateľa aj po citovanom rozhodnutí odvolacieho

súdu, navodzuje stav, pre ktorý nemožno upustiť od povinnosti odporcu nahradiť navrhovateľovi vzniknuté trovy konania. Tento stav totiž nemá oporu v ustanovení § 150 ods. 1 O.s.p., ktorý je kvalifikovaný ako dôvody vhodné osobitného zreteľa.

Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že právny zástupca odporcu pred vyhlásením tohto rozsudku ani nežiadal zohľadniť skutočnosť, že na strane odporcu by boli dôvody hodné osobitého zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania pre navrhovateľa za predpokladu, že by bol odporca vo veci neúspešný. Aj keď súd existenciu dôvodov podľa § 150 ods. 1 O.s.p., skúma aj bez návrhu neúspešného účastníka, za vyššie citovaného stavu konania, keď odporcovi bol známy právny názor odvolacieho súdu v tejto veci, je v prvom rade na odporcovi ako neúspešnom účastníkovi, aby nie len žiadal, ale aj preukázal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré sa môže upustiť od jeho povinnosti tieto trovy nahradiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde v 3 vyhotoveniach.

1/ V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2/ Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3/ Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.